

ابوسعید ابوالخیر (۳۵۷-۴۴۰ق)، از شاعران دوران سامانی و غزنوی است که در اشعار خود بارها به محبت خود به اهل بیت عصمت و طهارت اقرار کرده و به اهمیت توسل و شفاعت به این بزرگواران تاکید کرده است.

اشعار زیر نمونه هایی از اشعار ابوسعید ابوالخیر است که مهر و محبت شاعران پارسی زبان در قرون پیشین را تایید می کند.

یارب به محمد و علی و زهرا

یارب به حسین و حسن و آل عبا

از لطف برآر حاجتم در دو سرا

بی‌منت خلق یا علی الاعلا

(ابوسعید، ۱۳۷۳، ص ۲)

یارب به دو نور دیده پیغمبر

یعنی به دو شمع دودمان حیدر

بر حال من از عین عنایت بنگر

دارم نظر آن که نیقتم ز نظر

(ابوسعید، ۱۳۷۳، ص ۴۴)

یارب به رسالت رسول ثقلین

یارب به غزاکننده بدر و حنین

عصیان مرا دو حصه کن در عرصات

نیمی به حسن ببخش و نیمی به حسین

(همان، ص ۸۰)

ای باد به خاک مصطفاییت سوگند
باران! به علی مرتضایت سوگند
افتاده به گریه خلق بس کن بس کن
دریا! به شهید کربلایت سوگند
(همان، ص ۳۵)

یارب به علی بن ابی طالب و آل
آن شیر خدا و بر جهان جلّ جلال
کندر سه مکان رسی به فریاد همه
اندر دم نزع و قبر و هنگام سؤال
(همان، ص ۵۶)

ای شیر خدا امیر حیدر فتحی
وی قلعه گشای در خیبر فتحی
درهای امید بر رخم بسته شده
ای صاحب ذوالفقار و قنبر فتحی
(همان، ص ۹۰)

ای شیر سرافراز زبردست خدا
ای تیر شهاب ثاقب شست خدا
آزادم کن ز دست این بی‌دستان
دست من و دامن تو ای دست خدا
(همان، ص ۲)

ای حیدر شهنسوار وقت مدد است
ای زبده هشت و چار وقت مدد است
من عاجزم از جهان و دشمن بسیار
ای صاحب ذوالفقار وقت مدد است
(همان، ص ۱۱)

تا مهر ابوتراب دمساز من است
حیدر به جهان همدم و همراز من است
این هر دو جگرگوش دو بالند مرا
مشکن بآلم که وقت پرواز من است
(همان، ص ۱۴)

از گردش افلاک و نفاق انجم
سررشته کار خویشتن کردم گم
از پای فتاده‌ام مرا دست بگیر
ای قبله هفتم ای امام هشتم
(همان، ص ۵۸)

.....
منبع: ابوسعید ابوالخیر، سخنان منظوم، به‌کوشش سعید نفیسی، چ پنجم، تهران: سنایی، ۱۳۷۳